Αξιοθέατα, μνημεία και ιστορική συνέχεια των λαών της Ευρώπης

Στο κεφάλαιο αυτό θα μάθετε:

- *ότι όλοι οι λαοί της Ευρώπης δημιούργησαν σπουδαία έργα διαμορφώνοντας τον αξιόλογο ευρωπαϊκό πολιτισμό*

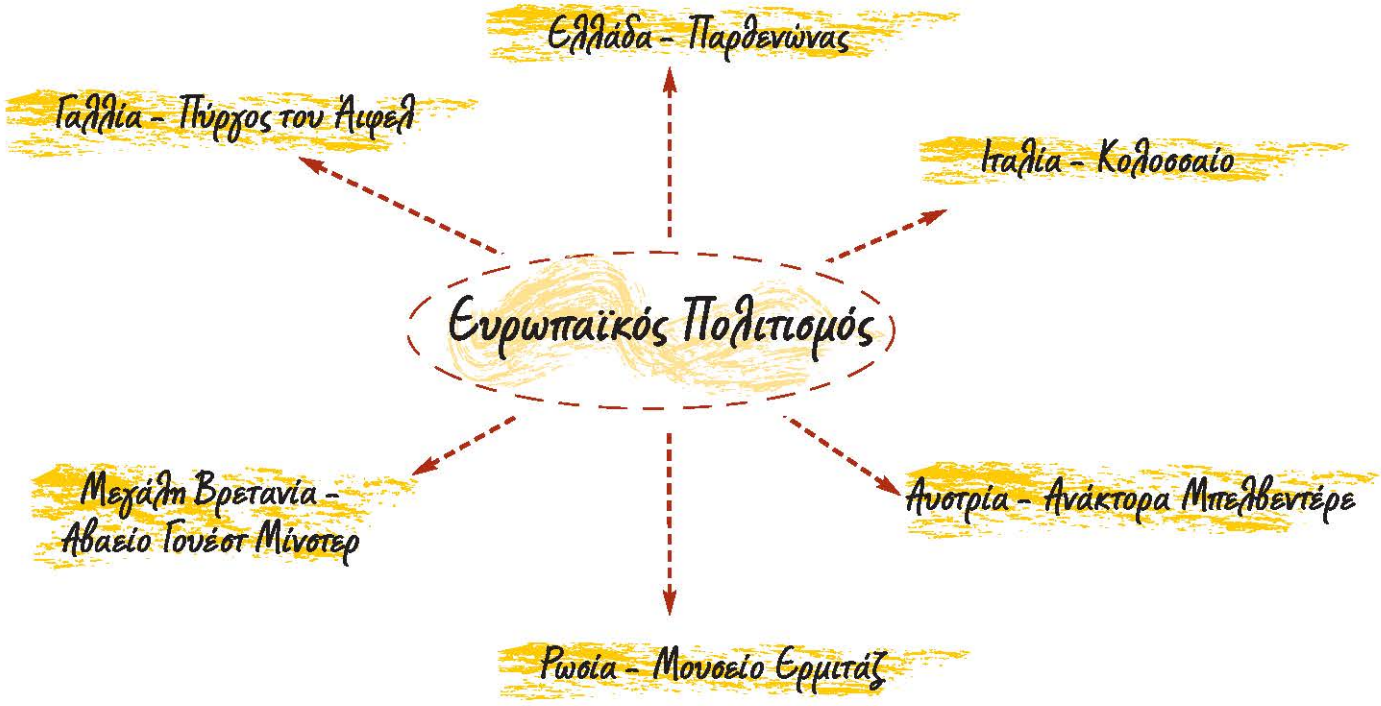

Η εικόνα συνδέει ορισμένα γνωστά πολιτιστικά στοιχεία επιλεγμένων ευρωπαϊκών χωρών με τον ευρωπαϊκό πολιτισμό. Τα στοιχεία αυτά, τα οποία δημιουργήθηκαν σε διαφορετικές εποχές, έδωσαν στην Ευρώπη τον χαρακτηρισμό «Κέντρο του Παγκόσμιου Πολιτισμού». Ας συζητήσουμε για τη συμβολή της Ελλάδας στην πολιτιστική ανάπτυξη της Ευρώπης.

Οι κάτοικοι της «Γηραιάς Ηπείρου» παρατηρώντας την αρμονία, την ομορφιά και τη σοφία της φύσης δημιούργησαν αξιόλογα υλικά και πνευματικά μνημεία. Έργα αρχιτεκτονικής, γλυπτικής και ζωγραφικής κοσμούν σχεδόν όλες τις πόλεις της Ευρώπης, πολλά από τα οποία βρίσκονται σε μεγάλες πινακοθήκες και γνωστά μουσεία.

Τα έργα αυτά αποτελούν επιτεύγματα μεγάλων ιστορικών περιόδων που έζησε η ήπειρός μας, ξεκινώντας από την Αρχαία Ελλάδα, τη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, τον Μεσαίωνα, την Αναγέννηση, τον Διαφωτισμό, τη Γαλλική Επανάσταση και φτάνοντας μέχρι την Ευρώπη του σήμερα.

Ας βρούμε μαζί έργα αυτών των εποχών που σώζονται μέχρι σήμερα. Ας εντοπίσουμε τις αξίες των δημιουργών τους. Μήπως οι περισσότερες από αυτές ισχύουν και σήμερα; Με άλλα λόγια μήπως ο ανθρώπινος πολιτισμός κτίζεται πάντα στην ίδια βάση;

Εικόνα 31.2: Δημόκριτος

Εικόνα 31.3: Βολταίρος

Εικόνα 31.4: Αμαντέους Μότσαρτ

Οι παραπάνω εικόνες παρουσιάζουν ιστορικά ευρωπαϊκά πρόσωπα, τα οποία δημιούργησαν πνευματικά έργα και ανέπτυξαν επιστήμες, που επέδρασαν όχι μόνο στην Ευρώπη, αλλά σε ολόκληρο τον πλανήτη μας.

Συζητήστε μεταξύ σας για το έργο κάθε δημιουργού. Ποιους Ευρωπαίους γνωρίζετε, οι οποίοι δημιούργησαν αξιόλογα έργα στο θέατρο, τη λογοτεχνία, την ποίηση, τη μουσική και τον χορό και συνέβαλαν στην ανάπτυξη της ευρωπαϊκής κουλτούρας;

Στη διαμόρφωση του ευρωπαϊκού πολιτισμού σημαντικό ρόλο διαδραμάτισαν και τα στοιχεία που έφεραν οι Ευρωπαίοι από τις εκστρατείες και τα ταξίδια που έκαναν στις άλλες ηπείρους. Από την εκστρατεία του Μεγάλου Αλεξάνδρου, καθώς και από τις εξερευνήσεις των θαλασσοπόρων πολλά δημιουργήματα κατοίκων των άλλων ηπείρων ήρθαν στην Ευρώπη και συνέβαλαν στην εξέλιξή της. Ο ευρωπαϊκός πολιτισμός είναι δημιούργημα των Ευρωπαίων με τη συμβολή όλων των κατοίκων του πλανήτη μας.

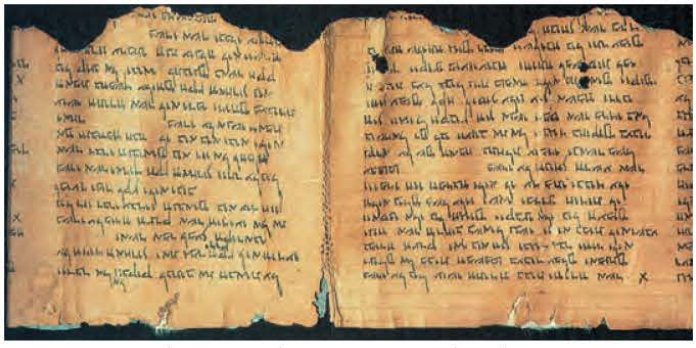

Εικόνα 31.5: Πάπυρος της Νεκράς θάλασσας

Εικόνα 31.6: Η γέφυρα του Πύργου του Λονδίνου

Συζητήστε μεταξύ σας για τα πολιτιστικά στοιχεία που συνέβαλαν στην ανάπτυξη του ευρωπαϊκού πολιτισμού και προέρχονται από τους λαούς της Ασίας και της Αφρικής.

Ας συζητήσουμε μαζί γιατί η Ρώμη αποκαλείται «αιώνια πόλη» και το Παρίσι χαρακτηρίζεται «πόλη του φωτός».

Εικόνα 31.7: Ο Πύργος της Πίζας

Ομαδική δραστηριότητα *(προαιρετική)*

Με τις ομάδες μας βρίσκουμε από διάφορες πηγές μνημεία και έργα τέχνης που κοσμούν και χαρακτηρίζουν τις πρωτεύουσες των ευρωπαϊκών κρατών.

Αν θέλεις, διάβασε κι αυτό...

Οι ρίζες της ιστορίας της Ευρώπης

Ο μεγάλος ελληνικός και μεγάλος ρωμαϊκός πολιτισμός –παρά τις μεταξύ τους διαφορές– αντιμετωπίζονται από τους ιστορικούς ως συγγενείς και ομοειδείς. Ο πρώτος είχε ως κύριο χώρο αναφοράς την Αθηναϊκή Δημοκρατία του 5ου π.Χ. αιώνα. Η συμβολή του στον πολιτισμό της ανθρωπότητας είναι καθοριστική, μια και δεν υπάρχει χώρος πνευματικής και καλλιτεχνικής δραστηριότητας που να μην απασχόλησε τους σκεπτόμενους ανθρώπους της Ελλάδας του 5ου αιώνα.

Διάδοχοι εκείνου του σπουδαίου κλασικού πολιτισμού υπήρξαν ο ελληνιστικός και στη συνέχεια ο ρωμαϊκός. Ο ρωμαϊκός πολιτισμός ήταν ο πρώτος στην παγκόσμια ιστορία που καλλιέργησε οικουμενική συνείδηση σε διαφορετικούς μεταξύ τους λαούς, από τον μεσογειακό κόσμο μέχρι τη Γαλατία, τη Βρετανία, τη Γερμανία και την Ανατολική Ευρώπη.

Μπορεί με βεβαιότητα να ειπωθεί πλέον ότι, αν η Αρχαία Ελλάδα υπήρξε «μητέρα» του Ευρωπαϊκού Πολιτισμού (και κατ' επέκταση του δυτικού πολιτισμού), η Ρώμη υπήρξε η βάση, πάνω στην οποία έμελλε να οικοδομηθεί η ενιαία πολιτισμική ταυτότητα της Ευρώπης και να προδιαγραφεί ο πρωταγωνιστικός ρόλος της στις παγκόσμιες εξελίξεις.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ, ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΑΘΗΝΩΝ, τόμ. Α΄, σελ. 243